ԱԼԲԱՆՑԻՆԵՐԻ ԴՐՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ

—

«Голосъ» լրագրի մէջ կարդում ենք հետեւեալ առաջնորդող յօդուածը:

Վիճելի մեր սեփական թղթակից ըստացած հեռագիրը առանձին ուշադրութեան արժանի է:

Հարաւային Ալբանիայի ներկայացուցիչների ժողովը, ազգասիրական զգացմունքով ոգեւորված, դիմում է Եւրոպային մի գրութեամբ, որով բողոքում է Ճունաստանի պահանջների և Հարաւային Ալբանիայի բաժանման դէմ և որով սպառնում է հետևել հիւսիսային ալբանցիների օրինակին և զէնքով ընդդիմանալ Ճունաստանի տիրապետութեանը:

Մենք երբէք չենք կասկածել, որ Ձերօգօրիային ընդդիմադրող ալբանական միութիւնը Կ. Պօլսի մէջ էր ստեղծված և այնտեղից էր առաջում հրամաններ և խրատներ: Ներկայումս, երբ Կ. Պօլսի բաղաքագէտները հաշտեցնում, որ Եւրոպան ձանձրացաւ սպասելով Ճունաստանի և Թիւրքիայի համաձայնութեանը և ինքը մասդիր է գործնական ընթացք բռնել, Կ. Պօլսի մէջ հարկաւոր համարեցին առաջ բերել Հարաւային ալբանցիների ներկայացուցիչների ժողովը: Մենք լաւ քննենք Բալկանեան թերակղզու գործերի դրութիւնը, կը տեսնենք, որ Հարաւային ալբանցիների զրուելը Կ. Պօլսի մէջ է բսնտեղծված:

Օտար տիրապետութենից հայրենիքը ազատելու ցանկութեան վրա հիմնված իւրաքանչիւր ազգային շարժումը, անկասկած համակրութեան արժանի է իւրաքանչիւր պատասխանատու մարդու կողմից: Բայց պէտք է ի նկատի առնել, որ այդ շարժումը մի անկախ, կամ իր անկախութիւնը դիւանագիտ կորցնող մի ազգութիւն է անում: Ալբանիան չունի այդ յատկութիւնները: Դարերի ընթացքում Թիւրքաց երկրի մասը կազմող, ոչնչ ազգային առանձին իրաւունքներ չունեցող, ազգային անկախութիւն սահմանելու համար ոչինչ չը կատարած Ալբանիան իր անկումից պահանջներով ներկայանում է Եւրոպային այնպիսի րոպէում, երբ Եւրոպական պետութիւնների ժեռի հիման վրա, Թիւրքաց կառավարութենից պատրաստվել և յանդգնաբար Թիւրքիան իշխանութեան տակ մանելով, նրա վիճակը պէտք է բարւոքվի: Անկասկած Ճունաստանի և Ձերօգօրիայի տիրապետութիւնը Ալբանիայի համար ուելի ծանր չէ կարող լինել, քան թէ Թիւրքաց տիրապետութիւնը, նրանց անկարգ վարչութիւնները և անարդար դատարանները: Ալբանիայի հրապարակախօսների փոխելը ուելի հեռաքրքիր պէտք է լինի Թիւրքիայի համար, քան թէ Ալբանիայի համար: Եթէ ալբանցիները մինչև այժմ Թիւրքիայից բաժանվելու և անկախութիւն ձեռք բերելու ցանկութիւն չեն յայտնել, ուրեմն ինչէ՞ն են այդ ցանկութիւնը այժմ յայտնում, երբ Ալբանիայի մի մասը Ձերօգօրիայի, իսկ միւս մասը Ճունաստանի իշխանութեան տակ պիտի անցնի: Պէտք է ի նկատի առնել և այն հանգամանքը, որ թէ հիւսիսային ալբանցիները միութիւնը և թէ Հարաւային Ալբանիայի ներկայացուցիչները չեն պահանջում բաժանվել Թիւրքիայից և անկախ ալբանական մի իշխանութիւն կազմել, այլ բողոքում են Բերլինի գաղնաժողի վճիռների դէմ: Պարզ երեւում է, որ ալբանական շարժման կառավարիչները սուլթան Աբդուլ-Համիդի խորհրդատուներն են առաջնորդում: Նորերումս մենք արտատպեցինք անգլիական լրագրների սուտ հեռագրերը, որոնք հաղորդում էին, թէ Թիւրքաց կառավարութիւնը Բերլինի գնդերգնդային վճիռները իր համար պարտաւորեցուցիչ չէ համարում: Թէպէտ նոյն լրագրները այն հեռագրերը աւելի խոտորումներ ենք ընդունում, բայց Բերլինի մեր սեփական թղթակցից ստացված հեռագիրները նրանց հաստատում են: Բերմանիայում եղած Թիւրք հաւատարմատարները բացարձակ յայտնում են, որ Բ. Դուռը կօնֆերենցիայից խորհուրդ է տալու, որպէս կը հետևի, որքան կարելի է, բայց նրա վճիռները պարտաւորեցուցիչ չէ համարում:

«Polt. Corresp.» լրագրի համարներից մէկի մէջ տպված էր Թիւրքաց արտաքին գործերի նոր մինիստր Արեդդին-փաշայի կենագրութիւնը: Այդ կենագրութեան հեղինակ Թղթակիցը Արեդդին-փաշային ալբանական ազատամարտութեան գլուխ է անուանում: Հաւանական է, որ նոր մինիստրը խորհուրդ կը տայ սուլթանին օգուտ քաղել ալբանցիների ծառայութիւնից և այդպիսով ընդդիմադրել կօնֆերենցիայի վճիռներին: Մենք չենք զարմանայ, եթէ կիմանանք մի ժամանակ, որ Հարաւային Ալբանիայի շարժման պատճառն էլ նոյն Արեդդին-փաշա է եղել: Եւրոպան պարտաւոր է ուշադրութիւն դարձնել այն անցքերի վրա, որոնք այժմ կատարվում են Կ. Պօլսի մէջ:

Ճունական կառավարութիւնը գործի վրա նոյն իսկ այդ տեսակէտից է նայում և հրաժարել է 38,000 մարդուց բաղկացած զօրքեր պատրաստել:

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐՔԻԱՑԻՑ

—

Վան, 18/30 մայիսի

Ես ուրախ եմ որ այսօր կարող եմ Նամակս սկսել փառք տալով Աստծոյ որ իր զիւթիւնը սկսած է ցոյց տալ Վասպուրականի ժողովրդին: Մի քանի որ յառաջ այնպես առատ անձրև եկաւ և այնպիսի յորմար ժամանակի մէջ որ ցորենի հրապարակագնին վրա մեծ ազդեցութիւն ունեցաւ. Ցորենի չափն (1 չափ 3 պուդ է) որ մինչև 3 օսմանեան ոսկիի (27 րուբլ) կը ծախուէր մի քանի օր յառաջ, այսօր 1 օսմ. ոսկի (9 րուբլ) կը ծախուի. Հացին հոնան (3 գրուշքաչ) յառաջ կը ծախուէր մինչև 12 գրուշ (60 կօպէկ), այսօր կը ծախուի 4 գրուշ (4 չահ)։ Թէ ժողովուրդն կարենայ տոկալ մինչև հունձի ժամանակ (յուլիս ամիս), այս տարի չատ առատ տարի պիտի ունենանք, մէնէ գարնան *) գրեթէ բնաւ չեղաւ, այլ ինչ որ աչունին չէր կերուած և ցանուած էր, այն է միայն ծնձուելիք։ Ոչ միայն արտերը, այլ և ամեն տեսակ բանջարեղէններ և խոտեր չատ առատ են այս տարի։ Ներուելիները կը պատմեն թէ փոչ անգամ տեսած են այսպիսի առատ տարի Ուրմիի, թէ յունիսի կամ յուլիսի մէջ կարկուտն չը պատէ արտերնիդուն և կամ թիւրք կառավարութիւնը այնպիսի բռնաւորական միջոցներով չը ճնչէ գիւղացիները որ ստիպուին իրենց աշխատութիւնները երեսի վրա թողուլ և ցրուիլ, վասպուրականի ժողովուրդը երկու ամիսի չափ յետոյ կը պրծի սուի ահեղի հիրաններէն։ Կ. Պօլսի մանաժողովը մինչև այժմ մտատուրպէս 80,000 րուբլի չդած է Վանի մասնաժողովին միայն, որպէս զի Վասպուրականի սովածներուն բաժնուի։ Այս հաշիւն գուցս են Կղզոնեան մասնաժողովին ղրկուածները որ բասխնի, Բայազէթի, Աշկէլեսի և այլ սովածներն կը հոգայ, Շնորհակալ ենք չատ մեր ազատասանացի ազգակիցներէն որ իրենց ահատ նուէրներով օգնեցին մեզ մեր մահուան ձգնաժամին մէջ և ինչպես կը լսենք, միայն «Մշակի» միջոցով 22,000 րուբլի ղրկուած է Կ. Պօլսի մասնաժողովին։ Կը յուսանք որ երկու ամիսի չափ ալ անմխիթար չենք մնգուր զմեզ որով Հայաստանի ժողովուրդը մանչն ազատած և նոր կեանքի մէջ ծնած պիտի լինին։ Գիւղացի ժողովուրդը բոլորովին աղքատացած է այժմ. Ինք ասխարները և հողագործական կենդանիները ալ, եղները կոտորած են. Թիւրք կառավարիչն ալ այս սովամահ ժողովրդին վրա բռնացած, ամեն տեսակ տուրքեր կը պահանջէ. Թէև մեր Ս. Պատրիարքը թ աք բ ր գրած է Բ. Դուռը որ տուրքերուն յետաձգումն լինի այժմ և նպաստքան ալ այդ իմաստով հրամանագիրներ յղած է նահանգապետներուն, բայց այդպիսի հրամանագիրները գրեւած լինելու համար միայն կը դրուին և ոչ թէ գործադրելու համար....Շատ հաւանական է որ այդ հրամանագիրները հետ ծածուկ ուրիշ հրամանագիրներ ալ կը տրուին նահանգապետներուն և նոքա ալ կը հաղորդեն կայմակամներուն գի կը տեսնենք որ այդպիսի հրամանագիրներէ յետոյ տեղական կառավարիչները աւելի խստութեամբ և չատպով կը հաւաքեն տուրքերը քան թէ յառաջ և Բ. Դուռն ալ ընաւ ձայն չը հաներ, իրաւ է թէ այժմ ձիւները վերջած է ճանապարհները բացուած լինելով, զանազան տեղերէ սկսած են ցորեն բերել և ձէզիրէի, Աղերտի կողմերէն, ուր հունձն վերջացած և չատ առատ եղած է այս տարի, սկսած են ցորեն բերել. բայց ճանապարհներն անապահով են և աւազակութիւններ, մարդասպանութիւններ սկսած են չատնալ, կառավարութիւնն ալ ընաւ հոգ չը տաներ այդ բանի, առաջն առնելու, եթէ այսպէս չարունակվի, գիւղացին չը պիտի կրնայ գալտնեն երթալ աչխատել, որով այս տարուան առատութիւնը օգուտ չը պիտի ունենայ և առաջիկային մէջ գուցէ ասելի սաբսաթիւն սով տիրէ այստեղ։ Այս տարի բնութերդողները Թերևս պիտի ասեն որ Թող հայերը դէնքով երթան դաշտերն աչխատել. բայց մի կողմ Թողնենք որ անօթի մնացած գիւղացին ինչպես պիտի կրնայ զէնք գնել և այս բանի համար իրեն օգնող, խորհող անգամ չը կայ ընաւ, երբ մի հայ զէնքով զինը պատրաստէ ուտելի և մարդասպան քարդին դէմ, թուրք կառավարութիւն անմիջապես չղթայակապ կը բանտարկէ զայն և տարիներով կիրկարձգէ գործը, մինչև որ նորա ընտանիքը յետին թշուառութեան մէջ ինկած կործանէր այդ ատենը (օջախ)։ Նախորդ նամակովս ձեզ ի մացուցած էի թէ Լիմ գիւղացի մի հայ երիտասարդ, Թովմաս Ցովհաննէսեան անուն, սպանած էր Ալի անուն մի քուրդ որ իր վրա յարձակելով զինը վիրաւորեր և սպաննել աչխատած էր։ Լիմցի քուրդեր այժմ խեղճ Թովմասի տուն քանդելէ յետոյ, այս օրեր ալ նորա ընտանիքէն մի անձ սպաններ են. Թիւրք կառավարութիւնը բռնլորովին ազատ թողած է այդ քուրդեր որ ուզածնին անեն, իրենցմէ ոչ մին չէ բանտարկած, չէ պատժած, բայց Թովմասի հարազատներեն պատրաստվել հետզհետէ չատ հայ գիւղացիներ ալ կը բանտարկէ, որոնք ոչ գիտէ թէ քանի ամիսներով, քանի տարիներով պիտի փտին բանտերու մէջ և պիտի մեռնին։ Ահա գործերը այս վիճակի մէջ են այստեղ և ինչ կարող է անել ազգատ, սոված, անզէն և միանգամայն տգէտ այս գիւղացին։ Զարմանալի չէ երբ այսպէս կառավարած երկրի մը մէջ սարսափելի սով պատմի նոյն իսկ երևչտութիւն չեղած տարիներն։ Սովածները խնամող կիրգրանկան մասնաժողովը չատուկ պատրիկներ պիտի չդէ Կ. Պօլսէն այստեղ որպէս զի սովի բուն պատճառները մանրամաս կերպով իմանան, տեղական մասնաժողովներու գործողութեանց, հակից և աչակցեն և, որչափ կարելի է, ժողովուրդը պաչպանեն սովի պատճառական անհեթեթ գէմ. Վանի մասնաժողովին ալ մասնաճիւղեր կազմած է Ազդակ (Պաչկալա), Շատախ. Մակս և այլ գաւառներ և յատկապէս մարդիր նամած է զանազան տեղեր։ Վանի մասնաժողովը սոված սարսրներին ալ օգնութիւն կտնէ, որոնք խումբ խումբ կը գիմեն մեր ազգային առաջնորդարանը։ Թէ կառավարութիւնն ալ բաւական օգնէ հայ ազգի արած չանքերուն, տարակոյս չը կայ որ առաջիկայ հունձէն յետոյ ցորենի չափը դարձեալ 20—30 գրուչի (1—1½ րուբլի) պիտի կրնայ ծախուիլ, որպէս կը ծախուէր սակէն յառաջ։ Բայց ինչ յոյս կայ բերի է դնել այն Թիւրք կառավարութեան վրա որ նոյն իսկ Թիւրքեր և քուրդեր անիծած Թողած է, որոնք սոված կը մնային և իրենց դիակներուն չատ տեղեր կը պատահի մարդ գիւղային ճանապարհներու վրա և մինչև անգամ վան քաղաքին մէջ, վալի փաչայի, Մասիհ փաչայի և բարեկարգութեանց տեսուչ (կոմիսէր) փաչաներու աչքին առջև. Աստուած տուաւ որ զանազան տեղերէ հայեր օգնութեան կը հասնին մեզ, եթէ ոչ հայ ազգասիրականեան կէսը չէր մնար այստեղ։

Չը գիտենք դեռ թէ անգլիական նորընծայ զաւառական պաչտօնէութիւնը ինչ պիտի անէ մեր այս Թշուառ Հայաստանի. դեռ ոչ մի բարեկարգութեան նշոյլ տեսած չենք։ Կը լսենք թէ Հայաստանի և Քուրդստանի ընդհանուր հիւպատոս ալ. Տրօտոբր Հազարապետը Լօնդոն կանչուած է և վանի փոխ-հիւպատոս պ. Կիլչոթն հարիւրապետը պիտի երթայ զինը տեսնել Մղերդ։ Անցած չարաթ պիտի մեկներ պ. Կիլչոթն, բայց կերևի թէ նոր հրամանագի սպասելով մնաց մինչև այսօր։

Թրիման հարկ սկսած է վարել իւր առաջ. Նորդական պաչտօն և Երեմիա եպիսկոպոս որ գահուած է առաջնորդարանէն դէպի վարագի վանքը, այժմ կուգայ անապատի վանահայր ընտրուելու է, Տնտեսական, դատաստանական և ուսումնական խորհուրդներն ալ ընտրուելցան ազգային վարչութենէն. այս օրեր պիտի ընտրուի նաև վանաբէդից խորհուրդը։

Հայրենասէր Սահուց ընկերութիւնը կը պատրաստուի առաջիկայ կիրակի օր (մայիս 25) մեծ հանդէսով տանել ազգային սահմանադրութեան քսաներորդ տարեդարձը, Ս. Գրիգոր զբաչնեալ գործի վանքին առչև ընդարձակ, ծառաչէտ և զուարճալի դաշտին մէջ, ընդ նախագահութեամբ Թրիման հայրիկ։ Կը յուսացուի որ չատ մեծ բազմութիւն հաւաքուի այդ դաշտին մէջ. Հաչկերոյթին լինելիք հասոյթին կէսը սովից պիտի տրուի, կէսն ալ Հայրենասէր ընկերութեան տեսչութեան տակ գտնուած Հայկազեան վարժարանին։ Հաչկերոյթի տոմսակները այսօրէն սկսած են վաճառուիլ մէկ արծաթ մէճիտի (1 րուբլի և կէս)։

ՀՐԱՆՏ

ՆԱՄԱԿ ՊԱՐՍԿԱՍՏԱՆԻՑ

—

Ռաչտ, 12 մայիսի

Պարսկաստանի ամրողջ քաղաքները, որոնք մերձակայ էին Ռուսաստանի սահմաններին, սարսափելի Նեղութիւններ են կրում սովից։ Դավիչեմսի օրական 30—40 հոգի փողոցներում սովամահ են լինում։ Շատ գիւղերում, քաղցածութիւնից մարդիկները բանջարեղէնների արմատներ և սովից կոտորված անասունների միս են ուտում։ Մինակ Ռաչտ իր գաւառներով ներթարկված չէ սովի հետևանքներին։

Ռաչտի ամենագլխաւոր հրկրագործութեան բերքերն են մետաքս և բրինձ։ Թէ քաղաքացիների և թէ գիւղացիների ուշադրութեան կերակուրը եփած բրինձն է, որ ուտում են հացի փոխարէն։ Որպէս ցորենի վար ու ցանքը կլիմայի անյարմարութեան պատճառաւ սովորական չէ, նոյնպէս և բնակիչների մշտական բրինձ ուտելը անհրաժեշտ է։ Գիւղերում տարիներով մարդիկ հացի համ չեն տեսնում.

Բրինձի բերքը անցեալ տարի Ռաչտի նահանգում այնքան առատ էր, որ ամենևին տեսնված չէր։ Կալից ցետոյ տեղս բրինձը գնում էին գրեթէ 80 կօպէկ։ Մաքսատներեը պատմում են, թէ տեղիս տասնամեայ 200,000 քասկ բրինձ են դուրս տարած դէպի Ռուսաստան։ Ասպիսի մեծ քանակութեան բրինձի դուրս տանելը քանդութեան առիթ դարաւ, և բրինձի արժէքը բարձրացաւ մինչև 2 րուբլ 20 կօպէկ։

Ցեղիս մշակները, սէյմերը և գարիչները նկատելով բրինձի այսպիսի քանդութիւնը, որ երբէք տեսած չէին, յորդորեցին անդրեզ հասարակութեանը և սկսեցին միաձայն բողոքներ բարձրացնել տէրութեան առաջ, որ արգելէ տասնամեայ դեսի Ռուսաստան բրինձ դուրս Թողնելը։ Եւ տէրութիւնից իսկոյն տրաման ստացվեցաւ տասնամեայ բրինձ դուրս չը Թողնելու համար։

15 տարի սրանից առաջ, երբ ես Ռաչտ էի, Ռաչտ ունէր ընդամենը երկու տուն հայ բնակիչ և 25—30 օտարական հայ վաճառականներ։ Սուքա եկեղեցի չունէին։ միայն քարվանսարայի կերպարանքներից մէկումը քահանան եկեղեցական խորհուրդներ էր կատարում, իսկ պատարագ, որ միայն Զատկի և Ջրօրհնեաց տօներին կը լինէր, ուսւսաց հիւպատոսարանի մեծ դահլիճում կը մատուցանէր։ Այժմս, գոհութիւն Աստուծոյ, Ռաչտ ունի ամենագեղեցիկ եկեղեցի և 50 տուն հայ գուն բնակիչներ։

Եկեղեցու կառուցման համար բազում բարոյական և նիւթական աչխատասիրեր է գործ դրած ազգասէր մեծապատիւ Թաղիր-բաչին (գլուխ վաճառականաց) պ. Ռուստամ բէկ Մելիք-Ալավերդեանցը։ Եկեղեցու չինութիւնը ատարված է անցեալ 1879 թուին։ Եկեղեցու գաւիտ չինած են մէկ սրահ ուսումնարանի համար։ Երեխաների ուսումնարանը ժամ առ ժամ գնում է, որ ամենայն եկեղեցու պղինձից 10 րուբլի վարձ է տանում վարժապետի բոլոր ուսման ատարկաները—սաղմոս, ժամագիրք և չարական է։

Օրհրումս լսեցինք թէ մէկ 15 տարեկան տղայ փախած է գիւղը, որ Թուրքանայ ինչպես պատմում են, նա սիրահարված է եղել մէկ կաչուհատեղ Թուրքի աղջկայ վրա։ Աղջկայ հայրը խոստացած է տալ նրան իր աղջիկը և փոխ, եթէ նա կը Թուրքանայ։ Տղայս չը կայ, որ տեղիս եւանդուտ հայերը չտասի կը գտնեն, և Թող չեն տայ, որ նա հաւատը ուրանայ։

Ցովհաննէս Բարութիւնեանց

Խմբագիր—Հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

*) Աչտեղ սովորութիւն կայ ոչ միայն աչտենին, այլ և գարունին ցորեն սերմանել. Թէև աչտենին աւելի կը ցանեն ընդհանրապէս որ աչնդեն կը կոչուի և աւելի լաւ կը լինի։